

ת"פ 58271/02/14 - מדינת ישראל נגד מאלק אמרזיק, עבדאללה דוייק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58271-02-14 מדינת ישראל נ' אמרזיק (אחר/נוסף) ואח' 19 אפריל 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מאלק אמרזיק
2. עבדאללה דוייק

הנאשמים

גזר-דין

רקע

1. ביום 23.6.2014 הורשעו שני הנאשמים לפי הודאתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב-האישום כדלקמן: התפרצות למקום שאינו משמש למגורים או תפילה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והיזק בזדון לפי סעיף 452 + 29 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום בהן הודו הנאשמים, ביום 23.2.2014 בסמוך לשעה 00:15, הנאשמים ביחד עם קטין בשם ע.ד., התפרצו לבית העסק "מזכרות ממילא" (להלן: החנות) שבשדרות ממילא בירושלים, גנבו וכן הרסו ופגעו ברכוש במזיד. באותן נסיבות, הנאשמים וע.ד. הגיעו למקום, הסתובבו במתחם החנויות, התקרבו לחלון הראווה השייך לחנות, משכו בחוזקה את חלון הראווה עד שמנעולי החלון נעקרו ממסגרת העץ, ופתחו את חלון הראווה. הנאשמים נטלו מחלון הראווה תכשיטים רבים, לרבות עגילים, שרשראות ותליונים בשווי כולל של 5,000 דולר ועזבו את המקום. לאחר מספר דקות, הנאשמים וע.ד. עוכבו על-ידי שוטרים בקרבת מקום. בשלב מסוים ע.ד. נמלט, כאשר במהלך מנוסתו נפלו תכשיטים רבים על כר דשא סמוך. בחיפוש על גופם של הנאשמים נתפס חלק אחר של הרכוש הגנוב.

2. נוכח גילם של הנאשמים בעת ביצוע העבירות, נשלחו השניים להכנת תסקיר שירות מבחן לעונש. מלכתחילה, עתרו באי-כוח הנאשמים לכך ששירות המבחן יבחן את סוגית ההרשעה (המאשימה הצהירה כי היא מתנגדת לביטול ההרשעה ועמדתה היא למאסר בפועל). בסופה של דרך, זנחו באי-כוח הנאשמים את כוונתם לעתור לביטול ההרשעה, והמחלוקת בין הצדדים התמקדה במישור העונשי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם 1 הנו כבן 21, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר עם משפחתו בשכונת ראס אל-עמוד. בעבר, עבד הנאשם כנהג הסעות וכמכונאי, ואף עבד במקביל כמלצר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 הצליח להפגין יציבות תעסוקתית ושאפתנות. עם זאת, הנאשם 1 עזב את עבודת המלצרות ואף פוטר מעבודתו על רקע היעדרויות ממקום העבודה (לדבריו נעדר מהעבודה בשל הרעת תנאיו), ומאז לא הצליח למצוא עבודה קבועה ועבד בעבודות מזדמנות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 ניהל עד לאחרונה אורח חיים נורמטיבי. עם זאת, בשנה האחרונה בחייו ישנה מגמה של התדרדרות שבאה לידי ביטוי בהיעדרות מהעבודה ובפיטורין ממקום עבודתו, מעבר בין עבודות מזדמנות שונות, התחברות לחברה שולית ומעורבות בפלילים כפי שבאה לידי ביטוי בתיק הנוכחי.

אשר לעבירות נשוא ההליך שבכותרת - הנאשם 1 נטל אחריות חלקית לביצוע העבירות והשליך את האחריות לכך על שותפיו. הוא תיאר כי התלווה לשותפיו שהיו שרויים בגילופין, וכי בהיותו איתם התבצעו מעשי הפריצה והגניבה. הנאשם 1 טען כי טעה בכך שהתלווה אל שותפיו ושלל תכנון פלילי. שירות המבחן ציין כי התקשה לעמוד על מניעיו של הנאשם 1 לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 בעל אישיות בלתי מגובשת, עם נטייה להיגררות אחר חברה שולית. עוד התרשם שירות המבחן כי תקופות בהן הנאשם 1 אינו עובד, מהוות עבורו מצב סיכון. בנוסף, התרשם שירות המבחן מקושי לשאת באחריות מלאה לביצוע העבירות ומשלילה של התנהגות בעייתית מצד הנאשם, כגון: צריכת אלכוהול או התחברות לחברה שולית. כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. לצד זאת, צוין כי העדר עבר פלילי, הפגנת יכולת יציבות במסגרות תעסוקה, עבודה במספר עבודות במקביל, חינוך נורמטיבי והיות הוריו של הנאשם 1 גורמים סמכותיים ומציבי גבול - כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 ביטא רצון להנפיק רישיון נהיגה לאוטובוס וכן למצוא עבודה כשכיר. הוא ביטא חשש כי הרשעתו תפגע ביכולתו לממש זאת. על אף האמור, ובשים לב למפורט לעיל, שירות המבחן ציין כי אינו רואה מקום לביטול הרשעתו של הנאשם 1 והעריך כי הוא זקוק לענישה מוחשית שתחדד את גבולות המותר והאסור. לפיכך, המליץ שירות המבחן על מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה, לצד הטלת מאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם 2 הנו כבן 20, רווק, נעדר עבר פלילי. טרם מעצרו, עבד הנאשם 2 כמלצר בבית מלון בים המלח. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 סיפר שלפני כשנתיים, נהרג חברו הטוב בתאונת דרכים. לפי התרשמות שירות המבחן, אובדן החבר גרם לנאשם 2 משבר נפשי, ותחושת האובדן לא עובדה עד היום. לדברי הנאשם 2, בעקבות האירוע הקשה והקושי להכיל את הטראומה, נהג לשתות אלכוהול עם חבריו, וכך גם עשה בעת ביצוע העבירות. שירות המבחן ציין כי הבין מהנאשם 2 שביום ביצוע העבירות, חווה תחושת פגיעות לאובדן נוסף סביב קשר רגשי בין-אישי.

אשר לעבירות נשוא התיק שבכותרת - הנאשם 2 ביטא חרטה על ביצוע העבירות ומסר כי כיום הוא מבין את חומרת מעשיו. הנאשם 2 מסר כי לפני ביצוע המעשים, היה שרוי במצב נפשי קשה, על רקע פגיעה שחוה סביב אובדן קשר בין-אישי וחשב שבאמצעות שתיית אלכוהול יתמודד עם קשייו. הנאשם 2 ציין כי העבירות לא היו מתוכננות וכי כיום בהתבוננות לאחור, הוא מתקשה להבין כיצד נקלע לסיטואציה זו. הנאשם 2 התקשה להיזכר בפרטי האירוע תוך שמסר שככל הנראה הדבר קשור להיותו תחת השפעת אלכוהול באותה עת. הוא תיאר כי כיום הוא מבין את משמעות שתיית אלכוהול והשלכותיה על המשך חייו. עוד מסר כי מיום ביצוע העבירות, לא שטה אלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 נמצא בתהליך גיבוש זהותו והתפתחותו, תוך רצון לבחון את החלקים הבעייתיים בהתנהלותו. הנאשם 2 מגלה יציבות תעסוקתית ומסייע בפרנסת משפחתו. הנאשם 2 גדל במשפחה נורמטיבית, אשר מהווה עבורו רשת תמיכה. להערכת שירות המבחן, מעצרו וההליך המשפטי הנוכחי היוו גורם מרתיע עבור הנאשם 2, ועוררו אצלו עריכת חשבון נפש אישי והבנה של השלכות התנהגותו. הנאשם 2 ביטא חרטה וצער על מעשיו ועל הפגיעה באחר. שירות המבחן לא התרשם מדפוסי התנהגות עברייניים מגובשים. מאבחון שנערך לנאשם 2 עולה כי קיימת רמת סיכון נמוכה בדרגת חומרה נמוכה להישנות התנהגות אלימה נוספת בעתיד. להערכת שירות המבחן, כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. מנגד, הרקע לביצוע העבירות נעוץ בהתמודדות לא בונה עם תחושת האובדן שחוה, וכן שימוש לרעה באלכוהול. אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית נוספת בעתיד.

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין כי הוא ער לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם 2. יחד עם זאת, בשים לב לגילו הצעיר, העדר עבר פלילי וההתרשמות כי מדובר באירוע חריג לנוף חייו שבוצע על רקע קושי בהתמודדות עם תחושת האובדן כמתואר לעיל, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם 2 בדין. עוד המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, וכן צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה, עו"ד דינה דוד, טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע מ-10 עד 30 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה למקם את עונשם של הנאשמים בשליש התחתון של המתחם הנטען, ולהשית על כל אחד מהנאשמים 15 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בא-כוח הנאשם 1, עו"ד עיסא אבו-אלהווא, טען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין חודשיים ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ועתר למקם את עונשו של הנאשם 1 ברף התחתון של המתחם. אוסיף כי הסנגור טען שמרשו משתתף בתוכנית לגמילה מאלכוהול של מרכז העיר העתיקה לנפגעי אלכוהול וסמים, וכן הציג מכתב מאותו מרכז הנושא את התאריך 10.6.2014. יוער כבר עתה כי התוכנית הטיפולית הנטענת כלל אינה מוזכרת בתסקיר, והסנגור לא ידע להשיב מדוע מרשו לא העלה סוגיה זו לפני שירות המבחן. מכל מקום, מהמכתב הנ"ל עולה כי מרכז העיר העתיקה הציע לנאשם 1 תוכנית טיפול, אולם כלל לא ברור מהמכתב שהנאשם 1 השתלב בתוכנית ונוטל בה חלק.

בא-כוח הנאשם 2, עו"ד שמעון פרנקו, טען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר על-תנאי לשל"צ,

ועתה להסתפק בצו מבחן ובצו של"צ כמבוקש על-ידי שירות המבחן. יוער כי הסנגור הודיע לפרוטוקול כי ויתר על כוונתו לעתור לביטול הרשעת מרשו, וכי בכל מקרה ההגנה מסכימה להטלת צו מבחן. יוער כי הנאשם 2 הציג לפניי מכתב המלצה מהחברה בה הוא עובד בחודשים האחרונים.

שני הנאשמים הביעו צער וחרטה על מעשיהם בדבריהם לפניי.

מתחם העונש ההולם

6. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

7. בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים - העבירות שביצעו הנאשמים פגעו בקניינו הפרטי של המתלון (בעל החנות). כמו כן, פגעו המעשים בתחושת הביטחון האישי של הפרט (המתלון) ושל הכלל, מעצם ההתפרצות לבית עסק במקום מרכזי בירושלים ללא מורא. אוסיף כי על דרך-הכלל, התפרצות לבית-עסק טומנת בחובה סיכון להתפתחות אלימה שעלולה להוביל לפגיעה בגוף ובנפש (למרבה המזל, סיכון זה לא התממש במקרה דנן).

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - שני הנאשמים חברו לקטין וביצעו בצוותא התפרצות לבית עסק במיקום מרכזי בירושלים, תוך גרימת נזק לחלון הראווה של החנות על-ידי עקירת מנעולי החלון, ותוך גניבת תכשיטים רבים מחלון הראווה בשווי כולל של 5,000 דולר. מדובר במעשים מכוערים שבוצעו בחבורה תוך תעוזה וללא מורא. לצד זאת, ראוי לציין כי לפניי לא הייתה מחלוקת על כך שהנאשמים שתו אלכוהול טרם ביצוע העבירות. נראה כי למעשים לא קדם תכנון מוקדם או הצטיידות בכלי פריצה. נסיבות ביצוע העבירות מעידות כי הן לא בוצעו בתחכום מיוחד. למרבה המזל, השלושה עוכבו על-ידי שוטרים בסמוך לאחר ביצוע העבירות, וכך הרכוש הגנוב אותר והושב לבעליו. מכאן שהנזק הרכושי המרכזי הוא זה שנגרם לחלון הראווה, בעוד התכשיטים הוחזרו.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגת - בחינת הפסיקה שעניינה בעבירה של התפרצות למקום שאינו משמש למגורים או לתפילה וביצוע גניבה ועבירות הנלוות לכך, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים מהטלת מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריא (ראו והשוו: ת"פ (ירושלים) 39898-10-14 מדינת ישראל נ' עותמאן (1.4.2015); ת"פ (ירושלים) 29022-09-14 מדינת ישראל נ' גוזלן (19.3.2015); ת"פ (ירושלים) 25940-12-12 מדינת ישראל נ' טוויל (20.3.2014); ת"פ (אילת) 12348-11-13 מדינת ישראל נ' טרבה (7.7.2014); ת"פ (רחובות) 1965-12-12 מדינת ישראל נ' כהן (15.9.2014) - ומכלול האסמכתאות המוזכרות באותם גזרי-דין).

8. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן; וכן בהתחשב בענישה הנהוגת; אני סבורה כי בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשמים, מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל (אשר במקרים מתאימים יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימאלית הקבועה בחוק או קרוב לכך) ועד 20 חודשי מאסר

בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא?

9. שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 2 עונש של"צ. המלצה זו משמעותה חריגה משמעותית ממתחם הענישה ההולמת. אומר מיד כי בעניינם של שני הנאשמים, לא מצאתי עילה מספקת לכך. שני הנאשמים לא שולבו בתוכנית טיפול כלשהיא מטעם שירות המבחן. אמנם, בעניין נאשם 1 אציין כי הוא הציג לפניי מכתב מטעם מרכז העיר העתיקה לנפגעי אלכוהול וסמים (שלא הוצג לפני שירות המבחן מטעמים השמורים עם הנאשם). עם זאת, כפי שצוין בפסקה 5 לעיל, מהמכתב הנ"ל עולה כי מרכז העיר העתיקה הציע לנאשם 1 תוכנית טיפול, אולם כלל לא ברור מהמכתב שהנאשם 1 אמנם השתלב בתוכנית ונוטל בה חלק.

השיקולים לקולא בעניינו של כל אחד מהנאשמים, יקבלו משקל במסגרת מלאכת גזירת הדין. עם זאת, אינני סבורה כי מתקיימות אמות-המידה המפורטות בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ולפיכך לא ראיתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת במקרה דנן.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

10. **לחובת שני הנאשמים**, עומדים חומרת המעשים וכיעורם. אלה מצדדים בהשתתפות ענישה שיהיה בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות המעשים.

11. **לקולא**, ניתן לזקוף לזכות **שני הנאשמים** את השיקולים הבאים: ראשית, הנאשמים הודו בעובדות כתב-האישום כפי שהוא, ובכך חסכו משאבים ציבוריים עקב ייתור הצורך בניהול הוכחות. שנית, שני הנאשמים נעדרו עבר פלילי ומדובר במעידה ראשונה שחריגה לנוף חייהם. שלישית, הנאשמים נטלו אחריות לביצוע העבירות והביעו צער וחרטה (יוער כי הנאשם 1 נטל אחריות מלאה לביצוע המעשים בדיון לפניי. לטענתו, חלה אי הבנה מול שירות המבחן בעטייה סבר שירות המבחן כי הוא נטל אחריות חלקית בלבד). רביעית, שקלתי את העובדה שהנאשמים משתייכים לקבוצת הבגירים-צעירים (הנאשם 1 היה כבן 20.5 בעת ביצוע העבירות; ואילו הנאשם 2 היה כבן 19.5). חמישית, התחשבתי בכך שהנאשמים היו עצורים מאחורי סורג ובריה בגין תיק זה במשך כ- 10 ימים. בהמשך, הם היו נתונים במעצר בית מלא במשך מספר חודשים, ולאחר מכן נותרו בתנאים מגבילים. לבסוף, ראיתי ליתן משקל לאמור בתסקירי שירות המבחן לעניין נסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים (לרבות המשבר הרגשי בו היה נתון הנאשם 2 שהוביל אותו לביצוע העבירות כמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו).

12. בשים לב לרף התחתון של מתחם הענישה ההולמת שנקבע, ובהתחשב במכלול השיקולים לחומרה, לא ראיתי להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל בעניינם של שני הנאשמים, על-מנת להעביר לנאשמים (ולרבים) מסר ברור ומרתיע מפני הישנות המעשים. יחד עם זאת, בהתחשב במכלול הנסיבות לקולא, אמנע מהשתתפות עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה ואאפשר לנאשמים לרצות את עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, שמשכן יהיה ברף התחתון של המתחם. בנוסף, אטיל על הנאשמים עונש מאסר מותנה הצופה פני עתיד וכן תשלום פיצוי למתלון (נוכח

הנזק שנגרם לחלון הראווה שנפרץ ועוגמת הנפש שיש להניח שהייתה מנת-חלקו של הבעלים).

אעיר כי מאחר שההמלצה של שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 חיובית יותר ביחס לנאשם 1 מטעמים המפורטים בתסקירים, ומאחר ששירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם 2 במבחן והנאשם 2 הביע רצון לכך באופן שלעונשו יתווסף רכיב של צו מבחן, ראיתי להבחין מעט בין שני הנאשמים ולהקל במידת-מה במשך עבודות השירות שאגזור על נאשם 2 ביחס לנאשם 1.

לסיום, יוער כי פסק-הדין שהגישה באת-כוח המאשימה לעיוני (ת"פ (ראשון לציון) 22522-04-11 מדינת ישראל נ' אלוז' (29.1.2012)), חמור בהרבה מנסיבות העניין שלפניי (הן מבחינת מהות המעשים, הן מבחינת מספר העבירות, והן מבחינת קיומו של עבר פלילי באותה פרשה). לפיכך, אין להסיק מהעונש שנגזר באותו מקרה לענייננו.

סוף דבר

13. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשמים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם 1 להתייצב לריצוי עונשו ביום 14.7.2015 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות עבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין, ולמעט עבירה של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 10.5.2015 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. אם וככל שיש הפקדה, הפיצוי ישולם מתוכה והיתרה תוחזר לנאשם באמצעות בא כוחו.

נאשם 2:

א. 5 (חמישה) חודשי מאסר בפועל אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם 2 להתייצב לריצוי עונשו ביום 22.7.2015 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות עבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין, ולמעט עבירה של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 10.5.2015 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. אם וככל שיש הפקדה, הפיצוי ישולם מתוכה והיתרה תוחזר לנאשם באמצעות בא כוחו.

ה. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום וישתתף בכל תוכנית טיפולית שיחליט שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן עלול להוביל לגזירת-הדין מחדש.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וליחידת הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ה, 19 אפריל 2015, במעמד הצדדים.